

Gdzie jest twój skarb?

XVII Niedziela zwykła

XVII Niedziela Zwykła - 30.07.2017

Królestwo niebieskie podobne jest do skarbu ukrytego w roli. Znalazł go pewien człowiek i ukrył ponownie. Uradowany poszedł, sprzedał wszystko, co miał, i kupił tę rolę. Dalej, podobne jest królestwo niebieskie do kupca, poszukującego pięknych pereł. Gdy znalazł jedną drogocenną perłę, poszedł, sprzedał wszystko, co miał, i kupił ją.

Dalej, podobne jest królestwo niebieskie do sieci, zarzuconej w morze i zagarniającej ryby wszelkiego rodzaju. Gdy się napełniła, wyciągnęli ją na brzeg i usiadłszy, dobre zebrali w naczynia, a złe odrzucili. Tak będzie przy końcu świata: wyjdą aniołowie, wyłączą złych spośród sprawiedliwych i wrzucą w piec rozpalony; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów.

Zrozumieliście to wszystko? Odpowiedzieli Mu: Tak jest. A On rzekł do nich: Dlatego każdy uczyony w Piśmie, który stał się uczniem królestwa niebieskiego, podobny jest do ojca rodziny, który ze swego skarbcza wydobywa rzeczy nowe i stare". (Mt 13, 44-52)

Na początku modlitwy uświadom sobie, że stajesz w obecności Boga i z Nim się spotykasz.

Modlitwa przygotowawcza: prosić Pana, Boga naszego, aby wszystkie moje pragnienia, decyzje i czyny były w sposób czysty skierowane ku Jego chwale.

Zaangażowanie wyobraźni: zobacz oczami wyobraźni, któryś z przedstawionych obrazów: skarb odkryty w ziemi, drogocenną perłę, sieć pełną ryb lub człowieka wyciągającego ze swojego skarbcza rzeczy nowe i stare.

Prośba do tej medytacji: abym głębiej poznał Królestwo Boże i bardziej pragną się w nim znaleźć, oraz o przemianę siebie

1. Upragnione

Królestwo Boże, przyrównane zostaje, przez Jezusa do skarbu i niezwykle cennej perły. Osoby, które zetknęły się z nim, są pełne radości. Sprzedają wszystko, co posiadają, byle by tylko osiąść to Największe Dobro. Podkreślona tu zostaje drogocенność Królestwa Bożego. A dla Ciebie, czym się ono wydaje? Czy jest skarbem?

Przyjrzyj się uważnie dynamice tej sceny: spotkanie z Królestwem, które pociąga do siebie, tak iż wszystko inne gotowi jesteśmy zostawić. Czy pamiętasz podobny moment w swoim życiu? Co odczuwasz na myśl, że mógłbyś zostawić coś dobrego, co należy do Ciebie, by osiągnąć Królestwo? Czego tak naprawdę, głęboko, pragniesz w swoim życiu?

2. Dwa rodzaje ryb

Kolejna parabola, odnosi Królestwo Boże, do obrazu sieci, w którą złapane są ryby dobre i złe. Tak, w

Bożym Królestwie są też ludzie źli. Są też chrześcijanie, którzy przypominają trujące ryby. Nie da się z nimi przebywać. Rozmowa z nimi kwasi nam humor. Ich serca są gorzkie. Są też ludzie dobrzy, z którymi relacje budują nas, karmią i wzmacniają. Do której, grupy zaliczyłbyś siebie? Jak reagują ludzie, którzy na co dzień Cię „zjadają”?

3. Wzór mądrości

Jezus, na koniec tej części nauczania, pyta słuchaczy, czy zrozumieli co do nich powiedział. Gdy okazuje się, że są dobrymi słuchaczami, stawia im przed oczami pewien wzór. Jest to uczony w Piśmie, członek elity religijnej, znawca Starego Testamentu, który staje się uczniem Jezusa. Przykładem może być Nikodem, który rozmawiał nocą z Mistrzem i przyszedł po Jego śmierci pod krzyż. Taka osoba „ ze swego skarbcza wyjmuje to co nowe i stare”. To dopiero bogactwo! Często, mamy skłonność, by albo zapominać o tym, co już się nauczyliśmy, albo też zamykać się przed jakąkolwiek nową lekcją. Połączenie tego, co było i co jest nie jest możliwe, bez modlitwy i relacji z Jezusem. Jego łaska przemienia naszą przeszłość, oczyszcza ją, podnosi oraz przemienia, a jednocześnie otwiera nasze serca na zupełną nowość. Proś Go w tej modlitwie, aby Cię integrował. Byś był mądry, tym co było i tym co teraz.

Rozmowa końcowa: Porozmawiaj z Jezusem o tym, co poruszyło Cię podczas tej modlitwy. Może chcesz Go o coś zapytać? Może za coś podziękować lub przeprosić? Zrób to.

Na zakończenie odmów: Ojcze nasz.